

Štiri pesmi

Tom Veber

Tvoja koža ima vonj
po New Yorku v jeseni
ko se nad tesne ulice mesta
spuščajo nizki oblaki
in skušaš na vsa vprašanja
odgovoriti pritrdilno
saj v sebi slutiš odhod
in odhodi so zmeraj mehkejši
v jati belih laži

tvoje trepalnice me spominjajo
na ozke vršičke brez v Quebecu
v tistem parku
ko si me prvič prijel za roko
v tistem trenutku
bi lahko z gotovostjo zatrdil
da so se moja kolena
pretopila v oblake
kot v kaki Renoirjevi impresiji

tvoja izbočena ključnica
slika ostre Moherske klife
zahodne Irske obale
a se spomniš kako so hrbti kitov
ob sončnem vzhodu
kakor živa ogledala
preslikavali svetlobo
kako nama je slan veter
gladil razgreta lica
kako sva legla v travo
in ure in ure strmela
drug v drugega
v mehko nebo.